

2368

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס. 32 / ג'

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ב', כ"א בטבת,
תשי"ח - 13.1.58, בשעה 11.00.

נכחים - חברי הוועדה:

י. גורי - היו"ר	ז. צור
י. בדר	ז. סוזאייב
ש. דיין	
א. הרצפלד	
ס. חזני	
א. כהן	
פ. לוין	
ס. קלמר	
י. קרגמן	

מוזמנים:

מר ט. קולק - ועדת העשור
מר עופרי - " "
מר קיטרון - מטעם משרד המשפטים
מר סר - " "
מר בזק - מזכיר הוועדה.

.....

מר ט. קולק:

יופיע בפניכם עוד חבר אחד, מר עופרי, מנהל
בנק הדואר. אנחנו השאלנו אותו למסך תקופה

חגיגות העשור.

תנסו לי למסור לכם כמה פרטים כלליים על

עניני העשור;

המטרה שלנו בחגיגות העסור, היתה בראש וראשונה, מטרה פנימית. לאלה שהגיעו במסך 10 השנים האלה, ואשר לא היו שותפים בהקמת המדינה, ושהיו להם לעתים קרובות שנים לא קלות, רצינו לאלה לתת קצת שמחה, להראות להם שהמדינה היא שלהם. ובענין זה היו התלבטויות טונות, אבל זו היתה המטרה הראשונה.

המטרה השנייה היתה, לדאוג לזה שבתפוצות ובעולם הרחב ידעו, באופן כללי, יותר על ישראל. לפני מבצע-סיני חדרנו לחוגים לא-יהודים ולחוגים יהודים, ולאחר מבצע-סיני התפרסמה ישראל מנחינה צבאית ופוליטית כאחד. חדרנו לשכבות אולי החשובות ביותר וכמידה הרבה יותר גדולה מאשר חשבנו. והנה, עתה, אנו רוצים להראות את ההישגים של מדינת ישראל, או של ישראל באופן כללי, במסך 10 השנים הללו.

המטרה השלישית היתה, לנסות לנצל את העסור כדי להביא, באופן מיוחד, יהודים, ואולי גם לא-יהודים, וע"י כך לקטור אתם קשרים טובים בין הארץ והתפוצות. ואם אני מדבר בפני ועדת הכספים, הרי שרצוני למסור לכם, כי נדמה היה במסך כל הזמן ססעיף שלישי זה היה תלוי בסימן שאלה בגלל המצב הבטחוני, אולם לא רק זה עומד בסימן שאלה.

אם אנחנו ע"י העסור יכולים להצליח להתגבר על מה שהפסדנו במסך השנתיים האחרונות, מבחינת התיירות, בגלל המצב הבטחוני - הרי שאנו יכולים להגיע לאותו מספר עליו חשבנו קודם לכן. - בין 80 ל-90 אלף. לולא היו לנו כל המכסולים, היינו יכולים להגיע לידי הכפלת ההכנסות. שנה שעברה היתה שנה לא טובה ביותר. ההכנסה שהיתה אשתקד, יחד עם "שהם" ו"אל-על", הגיעה ל-12 אלף דולר.

שנת 1956 נכשלה, מבחינה תיירית, בגלל מבצע כנרת; שנת 1957 נכשלה גם כן, מבחינה תיירית, בגלל מבצע-סיני והאיסור שחל על האמריקנים לנסוע אלינו.

הגענו לידי חישוב זה, שכל תייר יצטרך להוציא, בזמן שהותו בארץ, 130-150 דולר, באופן מסוצע, חוץ מהנטיעה ב"שהם" וב"אל-על".

אנו חושבים כי בשנה הבאה יהיו כ-80-90 אלף תיירים. זאת אומרת שההכנסה תהיה כפולה. נשים את הדגש, אולי, על דברי מזכרות וכו'. אזי במקום שההכנסה תהיה 12,5 מיליון דולר, תהיה 35 מיליון דולר.

כדי למנוע את מכירת הדולרים בשוק השחור, הרי הגענו לידי הסכם עם האוצר, שתשולם למלווים סובסידיה, לפי האינדקס למלווים, בהתאם לחישוב עליו הוסכם ב-1.4.56; היום זה מגיע ל-20%. מה זה מאפשר? - בעל המלון, או המארנן, חייב לתת את המחיר שלו שנה מראש. הנה, לזשל, היום בעלי המלווים חייבים לתת המחירים לכל שנת 1958. הרי אי-אפשר באמצע השנה לקפוץ.

אמרנו כי חדר במלון, פלוס הדברים הבסיסיים, יעלה 10 דולר. בעל המלון מקבל על 10 דולר אלה עוד 10 גרשים. דבר זה יאפשר לנו יציבות מחירים למשך זמן ארוך. זהו דבר חיוני. לדעתה, אם המצב הבטחוני יישאה כמו שהוא, אזי הסיכויים להרוויח בשנה הבאה 25 מיליון דולר, הנם טובים. הדולר יוחלף לפי 1.800 ל"י.

ועוד דבר: היום, למעשה, כל התעמולה מסביב המילונות או מילווה העצמאות, בנויה מסביב לשנת העסור. אנחנו, לדעתנו, היטבנו את העניינים מסביב לפעולות אלה. עצם הפעולות של העסור אינן על מנת לגבות כספים בלבד, אלא הפעולות בנויות על יצירת מצב רוח, וזה החשוב ביותר. מסום כך, אנו חושבים, כי אם שנה זו איננה במסגרת הסיסמה - גיוס סכומים גדולים - הרי דוקא מסום כך שנה זו עלולה להכניס סכומים ניכרים להערכה הכללית. אלה הם הדברים לגבי הרקע הכלכלי

אולי כדאי להוסיף, כי חברת התיירות עושה מאמצים גדולים על מנת לשפר את המצב אשר ב-1 למרץ תתחיל למכור מניות בחו"ל בסכום של $2\frac{1}{4}$ מיליון דולר. יש לנו כבר כמה הבטחות בעניין זה.

המלווים בכל העולם מקבלים הלוואות למסך 15-17 שנים, ברביית נמוכה מאד.

על סמך ההבטחות, קבלנו מהאוצר סכום של מיליון וחצי לירות, כדי לשפר חדרים לתיירים. נתנו הלוואות להרחבת מספר מלווים מסוג א'. נתנו הלוואות להקמת אנף נוסף במלון "דן" - זו תהיה תוספת של 50 חדרים; ניתן הלוואות גם למלון "אכדיה" ולמלון "המלך דויד".

בקשר למלון "פלאז'ה" רצוני למסור כמה פרטים: מלון זה איננו מתקדם מכיון ששר האוצר אינו סוכן להפקיע אותו כי הוא חושש שמא תונש תביעה אשר היא עלולה להיות בסכום הרבה יותר גדול מזה שמעריכים כיום. הפרוצס בין שלושת הפרטנרים צריך לקחת עוד 3-4 חודשים; כעת הם מתדיינים בבית המספט העליון. איננו יכולים להיכנס לוויכוח ומטענת היחידה היתה זו, שהם לא עמדו בחוזה עם עיריית תל-אביב, ולעיריית תל-אביב אין רשות להפקיע את המלון ללא נטילת רשותו של האוצר, והאוצר מהסס להיכנס לוויכוח אתם בגלל הסיכון שבדבר. אף מסקיע לא ירצה להיכנס לעניין זה עד אם לא יתברר לו מהי ההסקעה המדוייקת במלון זה.

כיום, אפשר לרכוש מלון זה, כפי שהוא עומד, במיליון דולר. אבל לא הכל ייסמך בדולרים.

כדי להביא את מלון פלאז'ה לידי פעולה, יש צורך בהשקעה של 2,5 מיליון דולר. אנחנו עשינו כמה הכנות בקשר לזה, וכן אנחנו עושים כמה הכנות בקשר לתחבורה. אני בטוח כי בסופו של דבר, אנחנו נתגבר, איך שהוא, על כל הקשיים, וישתכן שיהיה זה מזלנו שלא יבוא אלינו רכנות תיירים. לדעתי, אם 60 אלף תיירים יצאו מכאן שבעי רצון, הרי מה טוב.

אנחנו נוחנים את היוזאים מן הארץ. אנחנו מחלקים להם שאלונים, והתברר לנו כי 63% מכלל היוזאים את הארץ אמרו כי באו לארץ בגלל שאחריהם, אשר היו פה, אמרו להם שכדאי לבוא לארץ ולראותה; יתר האחוזים באו לארץ מטעמים שונים. כלומר, כמעט $\frac{2}{3}$ אומרים שבאו ארצה בגלל זה שאחריהם אמרו להם שכדאי להם לבוא.

שמחת עשר השנים ניתנת להשכלת העם במקצת. לחשבון הנפש וכו', פלוס ההכנסה שמצדיקה את ההוצאה של 2,5 מיליון ל"י. אי אפשר למנוע את ההאשמה הזו, אנו משתדלים בעניין זה שכל העם ישמח, ושלא יימצא חלק נציבור שישמח וחלק אחר לא. רק העובדות תלמדנה אם אנו נצליח בזה ואם לאו.

היו לנו ויכוחים בקרב הציבור ובעתונות, על כי אנו חושבים להכניס לארץ רוח זרה ואמריקניות. נדמה לי כי אנו התגברנו גם על זה מסוים שלא נמצאה שום הצדקה לכך.

רוב החגיגות בנויות על דברים שהיו קיימים. אנו נחדש את הריקודים ב"דליה", וביבנה אנו נחדש את חג בית הסואבה ועוד.

את רוב החגיגות השתדלנו להטיל על העיריות והארגונים השונים, אשר להם נסיון של בצוע. הטלנו משימה זו גם על צה"ל, אשר אותו פזרנו בכל חלקי הארץ. לפי הפרינציפ - פיזור החגיגות - הלכנו.

סצאנו כי הארגון של חגיגות יום העצמאות
שהתקיים בתל-אביב היה איום; הארגון היה רע. דכנות אנשים באו מצפת
ומטבריה, התחבורה עולה בכסף רב, ולכן אמרנו סאנו נפזר את חגיגות
העשור בכל רחבי הארץ. ערב אחד יהיה בתל-אביב, ערב שני במקום אחר וכו'.
יהיה מפגן ליילי של זה"ל, ואנו נאפשר ל-170 אלף איש להשתתף בזה; למחרת
יהיה מצעד בירושלים, ואחר כך יהיה מצעד אזרחי מסולב עם זה"ל בחיפה, וסם
ישתתף או הדסט"כל או הנטיא או איזו איסיות אחרת. על ידי פעולה זו
אנו נסכנע את אנשי חיפה לא לנסוע למרחקים. אולם, כל זה תלוי בהסברה.
אנו חושבים כי ע"י זה שהאנשים לא יסעו וייטארו במקומותיהם, אנו
נחסוך כדלק, צמיגים ועוד.

אנחנו מדברים על חגיגות עשור במסך שנה,
אבל למעשה, זה יהיה במסך 6 חדשים. תהיה תערוכה ארכיאולוגית או
חקלאית של פרדסנים, ובזה נסיים.

היו"ר י. גורדי: לא מסדת לנו על התערוכה ...

מר ט. קולק: התערוכה, זהו ענין לחוד.

ירושלים מתחלקת לסני חלקים, חלק אסר בו
יהיה אנף המדינה וחלק מסחרי. בתערוכה זו לא נראה שום מסרד מסלתי או
איזה שהוא מוסד אחר. יוצגו סם מסרד הבריאות, "הדסה" ועוד, זו תהיה
אשר בה יהיו מיוצגים כל הגופים. היו לנו 14 ועדות משנה, ובהן
הסתתפו כל הגופים, היו אמנם אינטרסנטים אסר הפעילו לחץ גדול על הוועדות,
אך אנו מקווים להמשיך להתגבר על זה. בתערוכה אנו נראה את המדינה כולה.

י. ספיר: נביח שיהיה ביתן מיוחד של בריאות, מה
יהיה באולם זה?

(אחרי כן רשם אפ.)

א.פ.

מה יהיה באולם זה?

י. ספיר:

יראו את העולה שבא ואת הטיפול בעולים, ובתוך זה יהיו מיוצגים הפועלים באותו שטח, אבל לא יפורט לחוד מה שכל אחד עושה.

ת. קולק:

אם כך הייתי מעדיף את החלוקה, כי אחרת תזכיר את הגוף במקומות רבים ולא בטקום אחד.

ז. סוזאין:

הייתי מוכן להזמין את חברי הוועדה לבניני האומה כדי לראות את הסקיצות או את המודלים

ת. קולק:

שהכינונו ל-8 המדורים.

אני מבין שאתם מקימים את הביתנים לפי קו אפקי ולא לפי קו מאונך, לפי מוסדות.

היו"ר י. גורי:

תערוכה זו תעלה למדינה עוד 250 אלף ל"י, נוסף לתקציב של 2,5 מיליון ל"י. נוסף לכך יש תקציב

ת. קולק:

מסחרי של הלואות קצרות-טווח שאנו נותנים, כגון לתוצרת שאפשר למכור במידה גדולה, כמו יצירת הסטל. נוסף על 2,5 המיליון ולתקציב המסחרי יש איפוא תקציב של 250 אלף ל"י לתערוכה ועוד 400 אלף דולר לפעולות בחו"ל. 250 אלף ל"י תעלה לנו הכנת התצוגה הלאומית שאנחנו מדברים עליה. אם "אלד", למטל, יעשה ביתן - זה ענינו הוא. התערוכה תימשך חדשיים, מ-8 ביולי עד תחילת אוגוסט, ואולי בצורך להשאיר פתוחה עד לכינוס המגבית שמביא לכאן אלף איט. בפעם הראשונה אנו מארגנים גם כינוסים לאומיים ובינלאומיים בקנה-מידה גדול, שיביאו לארץ 19 אלף איש. אם נצליח ע"י העטור ליצור לכך מסורת, זה יהיה דבר חשוב. ראשונים הם מבטי "הדסה" שלוקחים אניה מיוחדת של צי"ם, ולעומת 450 האנשים שיבואו אנו שולחים לניו-יורק שלשה אנשים שירצו להם, וזה כל המחיר שלנו. הם יהיו בארץ חודש ימים. מה שנוגע לסיפור וניקוי, זה אולי הטח הכאוב ביותר.

האם הרטויות המקומיות נדרשות לדבר מה מסויים או שכל עיריה נתונה ליוזמתה היא במפעליה?

היו"ר י. גורי:

עירית ת"א, למטל, עושה מעט מאוד לענין העטור כי ברצונה להתרכז על אביב 1959, שזה חג מלאה

ת. קולק:

50 שנה לעיר. העיר עושה הכי הרבה הכנות היא ירוסלים. ראשית, עצם התערוכה עלולה להביא לכל הפחות 600-700 אלף איש לעיר (לפני שש שנים באו 520 אלף איש לתערוכת, כינוס הסמטה). זה חייב את ירוסלים להרחיב כבישים וכד', והדבר נעשה בעיקר על-ידי דחייית דברים פחות דחופים. ההצלחה הגדולה שהיתה לנו היא בענין האיצטדיון. שכנענו את משרד העבודה לרכז למטרה זו את כל ימי עבודת-הדחק בעיר במשך שנה ולהטקיעם באיצטדיון. את הכסף בפזומן קבלנו מהאוניברסיטה ונהיה ברוכים באיצטדיון לפי מידות אולימפיות; אטנם צנוע, עם לא יותר מאשר 15.500 מקומות ישיבה, אבל בנוי בתוך שקע ומסביבו על סלעים (סינוקו) מקום ל-200-100 אלף איש בוספים. האוניברסיטה תחזיק את האיצטדיון.

מפגני הלילה היו גורמים זו הפעם הטליתית לכך, שתתקן באיצטדיון רמת-גן תאורה ארעית שהיתה עולה בכל פעם כמה אלפי לירות. שכנענו לתת לעירית רמת-גן הלואה בסך 100 אלף ל"י להתקנת תאורת-קבע שתאפשר מטחקי לילה, בעוד שההוצאה החד-פעמית היתה צריכה להיות 70 אלף ל"י. כך שאנו פה ושם עוזרים לעיריות, אבל הדבר העיקרי היה לחייב את העיריות למעשה גדול של ניקוי, ואת בעלי-הבתים לסיפוף הבתים ברחובות הראשיים לכל הפחות, וזה דבר לא כל כך פשוט כיום, כשהבית אינו נכס מכניס. ומבלי לתת הלואה לזמן ארוך זה בלתי אפשרי, ולא הצלחנו לשכנע את האוצר להקציב אפילו 200 אלף ל"י לכל הארץ לעיריות ולטועצות העניות ביותר, כי יש מקומות סללא עזרה לא יעשו מאומה בשטח זה.

י. ספיר:

יכול להיות ויכוח על היקף חגיגות העטור, אבל ברור כי במידה שזה יכול לספס סנוף גם

לאותה שנה וגם בסיס ליצירת "גוד-וויל" מסויים להגברת התיירות בסנים שלאחר מכן - עם כל הנקורת שיכולה להיות, אפשר להסכים שאם זה אמריקני או לא אמריקני, כל זמן שזה יביא תועלת זה דבר טוב.

שאלה שניה היא, אם הפיזור על פני תקופה יותר ארוכה הוא מוצדק. זרם התיירים איננו יכול להופיע בבת-אחת והשאלה היא באיזו סידה אינטנסיביות החגיגות תהיה מחולקת בסידה פחות או יותר עונה, כדי שתייר שיבוא באוגוסט-ספטמבר ימצא משהו פחות או יותר אטרקטיבי כמו מי שבא לחגיגות העצמאות.

הבעיה הבטחונית בכל זאת, לדעתי, קובעת בכידה רבה. לגבי טהורה כזאת אין צורך בטבצעים כגון סיני טן הצד השני. ספיק שיבוא "לץ" אחד ויזרוק פצצה ברחובות ירוסלים. אינני יודע מה אפשר לעשות נגד זה, אבל נדמה לי שכן ההכרח לחשוב על כך. תכנית כזאת יכולה להתפוצץ כולה ולהביא נזק עצום גם מבחינת הצד הפרסוטי וגם מבחינת התועלת הטעטית אם יקרו כמה דברים שיפריעו מאוד להרגשת הבטחון, שהיא הכרחית במקרים כאלה.

אחד הדברים שבטנות 1948-49-50 גרם לקשיים גדולים והפריע לזרם התיירים אחר-כך היתה בעיית האכסון. מאחר שכל הבאים סזמינים בודאי טראט מקומות, אפשר יהיה לדעת יותר את התכונה לבוא הנה. אינני יודע באיזו סידה אפשר לנצל גם בתים פרטיים לאירוח קרובים וכו'.

א. הרצפלה:

קראתי ב"דבר" כי ההכנסה שהסכרת דירות לתיירים בזמן חגיגות העטור חייבת בכס, או אינה חייבת. כתוב שלדעת טנהל החברה המסללית לתיירות ההכנסות תהיינה פטורות מכס אולם השאלה טרם נדונה. הכוונה, שיהיו ככל האפשר יותר אנשים שירצו להסכיר חדרים, שטא בתל-הסלון לא יספיקו. ברצוני לשאול אם באמת אין לשחרר סטס-הכנסה, תוך הצבת סני תנאים: ראשית, לחייך קצת לתייר, וכן שיהיה פיקוח על גובה הסחיר, אגב פטור סטס-הכנסה. נקדס את החג שתוך נחת-רוח וסביעות רצון לסני הצרדים. אם עדיין לא נתקבלה החלטה, אני מציע לקבל את דברי ברצינות, ואם לא תינתן על כך תשובה כעת - אבקס להעביר זאת כטאילתה לסר האוצר. אני תובע שתהיה החלטה שהסכרת חדרים פטורה סטס-הכנסה, בתנאי שייקבע גובה הסחיר.

לדעתי החקלאות הגיעה לקיפוח רב בקטר לתערוכה.

י. ספיר:

לא סטענו על טבנה הסוסדות הטנהלים של כל העסק הזה - גם החגיגות הנתונות לשליטת המארגנים המרכזיים וגם החגיגות המקומיות, ההסתלנות שלהן וכן מי הוא הבעל-בית של התערוכה. באטר גם שחגיגות העטור יש להן צביון פוליטי. אין ספק סזו בעייה. דבר זה יכול ליצור גם כמה וכמה בעיות קונטרוברסליות, וזה תלוי לפי הקו שייקבע ולפי הביצוע. נקח לדוגמה את ביתני השירותים וההיסגים. קיימת טציאות, ששירותים ביתנים גם ע"י המטטלה וגם ע"י סוסדות אחרים. אני טקבל על עצמי ליצור ביתן כזה, שהרוטם הסופי שיתקבל הוא, שיש רק גורם אחד בארץ טדואג לבריאות העם, מבלי לסלף את התכונה. זה תלוי בטתכונים ובביצוע. מה זה יהיה ומי קובע זאת, אינני יודע. דבר זה חל גם על החגיגות. אכרת שהתכונה שתינתן תהיה תכונה לל כל ההתפתחות הלאוטית שלנו פה בארץ טמו ועד היום. זה גם כן ביתן לצבעים טובים, אבל בכל זאת זה ענין של המדינה. מכיון שאינני יודע כי האחראי בענין זה, אני יכול להניח טזה נעטה מבלי שהציבור בהרכבו הסגוון יש לו יכולת לקבוע דעה על כך. ענין זה חשוב מאוד גם מבחינת ההצלחה. אם יבוא איזה דיסונאנס בענין זה ותהיה בקורת קטה על טילוף דכות המדינה בחגיגות ובתערוכה, הדבר יכול לגרום נזק רב. לכן הזהירות בענין זה צריכה להיות גדולה טאד.

אני מבין שבתוך התכנית הזאת יש גם הרבה טאד

יצירת כלים וטכסירים למכירה לתיירים ולטבקרים בארץ, כין דברים שהם טתוצרת הארץ ובין דברים של יבוא, כמו טטבע חוץ וכו'. בענין זה היה גם ויכוח בין שלטונות החגיגות והתאחדות הסוחרים ואני יודע כמה הענין הסתיים ואם היה הסכם או לא. בכל אופן זו בעיה, כי התכנית המקורית באה להוציא את טרבית הטסחר הפרטי מאפשרות של הסתלנות בפעולה הזאת. אטטח טאד לסטוע כמה בטתיים חטו"ס. טאלתי היא טאד קונקרטיית ביחס לטוסדות הטנהלים - איך הם טורכבים ואם אפשר לקבל את טכות האנשים.

ט. דיין:

סטעתי טעוטים את התערוכה החקלאית לא בירושלים אלא בבית-דגן וזה יהיה בעיקר בסוף הטנה. אם כך יש להניח שהתיירות תזרום בעיקר בראשית הטנה, ונטאלת השאלה כי יראה את התצוגה הזאת.

היו"ר י. גורי:

האם אינך מביא בחשבון סגם עונת הטבה יש צורך להתאימה לתצוגה החקלאית?

א. דיין:

בכל עונה יש אפשרות להציג דברים. למשל, אילו ניתנו בדיאגרמות ובמספר ציורים צורות ההתייבות הטובות, החל מפתח-תקנה בראשיתה וגמור ביטובים האחרונים - חקלאות פרטית, מוטבים, קיבוצים וכו' - אם כל זה יינתן, מטילא אין מקום לחשש של ח"כ ספיר שיבולע לטיטהו. אם לא ניתן לעשות זאת בירוסלים נחמת צכצום השטח וקטיים אחרים, לפחות מספרים וציורים אפשר לתת בביתן, ואין זה טותר את מה שרוצים לעשות בבית-דגן בזמן אחר ובצורה אחרת.

מה שטענו - זו העיר, תל-אביב, רמת-גן, ירושלים. אבל אנו רוצים עוד דבר, ונדסה לי שהוא חסר. אנחנו רוצים להקנות לאנשים את הידיעה מה עטינו בארץ בסטח מסויים, והוא - להבאנו עולים טכל העדות ומכל ארצות הטוצא טבעולם, ענייים ופרודיים והשרטנו אותם בארץ, וזה לא בת"א ולא ברמת-גן אלא בנגב, בגליל ובמקומות אחרים.

דובר על סיפורים, ואם יש כוונה להביא אנשים לנקומות אלה, צריך גם במוטב העולים לעשות סיפורים ולהקציב להם כך תקציב נאות. אפשר להכין מקהלות של ילדים, שלא יתחרו כמובן בטקהלות העיר, אבל שיט בהן חן מיוחד.

דובר על תקציב המכסלה, אבל אני סומע שהטרכז החקלאי והתאחדות האכרים ומוסדות אחרים נתבעים גם הם. טוב לדעת מה זה יעלה.

מביאים אמנים מן החוץ, וסופרים וטחקנים בארץ חוטסינו.

ת. קולק: לא מביאים. לעת עתה אף אחד לא הגיע.

א. דיין: האם האמנים המקומיים ישארו באל, או שאתם מסדרים כך סגם הם יוכלו להופיע? ביחס לפנות, באיזה שפות ידריכו את הבאים, והאם זה יהיה בדפוס בתערוכות, או רק בתרגום? וכמו כן, האם אתם עושים פעולות נגד הפקעת מחירים?

ט. חזני: האינכם דואגים לכך, טכל סיני איטפרוזות טתייערכנה לא יביאו לידי חילול טבת וסועוד?

ת. קולק: לא נגביל אף תייר לנסוע בטבת, אבל מה שאנחט עושים, איננו עושים בטבת.

ט. חזני: יערכו כודאי גם טיולים טאורגנים, וצריך להטגיח סגם זה לא ייעשה בטבת. יש להבליט את ההווי היטן והחדט שטתרקם בכפר העברי על כל גווניו וצורותיו, על ידי ייצוג כתאים בתערוכה ועל-ידי הבאת אנשים לטקומות אלה. יש לדאוג שלפחות אותם תיירים שרוצים בכך, יכנסו למוסדות האיזוריים, יסיירו בכפרים ויראו כיצד טתרקמים החיים האלה. כן יש להעביר חגיגות והופעות לאיזורי ההתייבות.

הוא הדין ביחס לחיים הדתיים בכדינה. האם התכניות הטונות דואגות להבליט את החלק הזה? התייר רוצה לראות חיים דתיים בא"י גם אם הוא עצמו איננו דתי. מה עושים כדי לחנך את הציבור בארץ, שיטביר פנים לאורח ולתייר?

מה עושים ביחס לעידוד תיירות עממית כמט - נוער, סטודנטים וטתם, עמך? זה טחייב טידורים מיוחדים, כמו בת-אוכל זוליים לאנשים אלה וכו'.

כמה אנשים עסוקים מטביב לענין זה בטיטריין ובעקיפין - טבחינה אדטיניטטריטביט, ומה הוא הגוף הציבורי שאחראי לזאת?

ז. טוזאייב: לקראת זרם של תיירים, שאנחנו מקווים שיבואו, מה מתכוונים לעשות כדי לטכור להם טחורה לא רק כמתנה אלא טטהו כהטקעה בארץ? אינני יודע כיצד טטתלב טרכז ההטקעות בכל הפעולה הזאת. אנחנו טעונינים לטכור דברים טצורת טכירתם אינה

מסובכת. רשות הפיתוח סוענת שהיא מעונינת למכור דברים טובים, והשאלה היא אם הקדישו מחכה בכוון זה כדי להציע לאנשים אלה - אולי גם בתשלומים - רכישה מגרס או בית או פרדס במטבע זר, למשל, ואם ישלם במטבע זר דרך האוצר וירצה למכור את הנכס יוכל תמיד לרכוש את הדולרים לפי טער שיהיה קיים בלירות שיקבל. יהיה חבל כאד אם זרב גדול של תיירים לא ינוצל בכוון זה. לא רק הטוטלה צריכה למכור אלא גם אזרחים ישראלים אולי יכולים למכור לאנשים מבחוץ. האם קדישים לזה מחכה?

א. כהן:

אינני טאטין באפטרות של שיפוץ הארץ, כי זה לכעלה טאפטרותנו. אבל אני דואג הרבה יותר לרושם שנוצר כשתייר יחפש בית ולא ימצא אותו. התיירות לישראל היא תיירות אנושית בראש וראשונה, כלומר היא באה לראות את האדם ולא את אוצרות האסנות, וכתחילה הצרה של חיפוש כתובות. תסאל נהג - קודם כל הוא לא יודע, ושנית הוא לא יענה לך. האם לא ניתן לעשות כשהו בכוון זה, שיהיו רחובות מסומנים באופן ברור, מוארים בערב, עם מספרים מוארים ליד הבתים? וכן לגבי שילוט האוטובוסים (ציון כל התחנות והשלב הסופי, בשתי לפות).

אחד הדברים שאפשר לעשות לשיפור הערים שלנו, זו קצת יותר תאורת ניאון מסחרית וטוסדותית, והשאלה היא אם אפשר להשיג הסדר של תעריף חשמלי טיוחד, על כנת שכדאי יהיה להרבות בתאורה כזאת ברחובות המסחריים לפחות, ואולי תוך פתן סובטידיה קטנה.

תעשיית המזכרות: הייתי מציע לחשוב על כרכזיה כיוחדים שיהיו מוקדשים למסחר המזכרות; סוק, פינה פיוחדת שעה יימצאו הרבה דוכנים למסחר חפצי-נוי, אסנות ומזכרות. הייתי מציע לארגן התחרות בין אנטי אסנות ואופנות על הטצאת מוטיבים ישראליים חדשים. אפשר לעשות זאת למקור של הכנסה רבה, ויש לדאוג להבטחת סידורים למסלוח החפצים הביתה.

(הפסך הישיבה רשמה א.ד.)

אז

דברי א. כהן (המשך)

לבסוף, אני חושב שיש צורך לגייס את הרדיו, העתונות ואת מינהל ההטברה למכצע של חינוך לאדיבות ובת-צחוק. הסיסמה יכולה להיות: אל תשחיר את פני המדינה בשנת העשור.

ועתה הערה אחת כללית, בעקבות דברי חבר-הכנסת ספיר. יש שתי דרכים לעשיית צדק: האחת - לתת אפשרות ביטוי לכל החלקים במדינה - לארגונים השונים, למפלגות, לכל הסקטורים, שכולם יבואו על סיפוקם בפרופורציה שווה, תוך מתן עדיפות למיעוט, למפעלים קטנים יותר, שלא יתאוננו על קיפוח. הדרך השנייה היא - מתן ביטוי לדבר אחד ויחיד - להישגי המדינה, למדינה ולנושאים השונים: בריאות, חקשיה או התיישבות. צריך לתת ביטוי למדינה ולנושאה ולא לצינורות השונים העוסקים בביצוע הדברים.

י. ספיר: האם נכונה השמועה, שמלחינים נחבטו להביא הצעה להימנון חדש? (מר קולק: לשיר העשור)

א. הרצפלד: הח' חיה ישראלית כתבה מכתב בנדון ברכה מיוחדת לקראת חג העשור. היא העלתה שתי הצעות: "חזק ואמץ" ו"כה לחי", האם ההצעה זכתה לתשומת-לב?

היו"ר י. גורי: בעת התערוכה הקודמת שריכזה המונים רבים היו קשיים גדולים לא מבחינת הארחה, כי האנשים באו, ראו ונסעו לביתם, אבל התערוכה היתה מנותקת ממרכז העיר והמסעדות, דבר שגרם קשיים גדולים לקהל. כמו כן לא איתרו מקום לאנשים אשר הביאו עמם מצרכי מזון, והללו התפזרו בכל שמחי התערוכה. שמא אפשר לפתור את הבעיה על-ידי הקמת אהלים למחרה זו וכדומה?

הכבישים יהיו עמוסים במידה יוצאת מן הכלל. האם חשבו כיצד למנוע בימים כאלה תאונות דרכים? אני מסער לעצמי שזו בעיה שמעסיקה אתכם.

שאלתי הסלישית נוגעת לחלוקת כוח האדם לטיפול בהמוני התיירים, טיפול בדרגים שונים, החל מהנמוך, דרך הבינוני עד לגבוה ביותר. יהיו אלפי אנשים הדורשים טיפול שונה. הם יהיו נחונים לטיפול של ארגונים שונים, דבר שיגרום לבלבול. האם נתת דעתך על הבעיה של טיפול מחוכנן ומכוון באלפי אנשים, שיקבלו את המכשירים האפשריים בזמן שהותם בארץ?

מר קולק: הכינונו רשימה של חמישים אלף איש, שאנו מצפים לביקורם השני בארץ. לאלה אנו שולחים את החוברת שאני מחלק לכת עתה.

ענין שנת העשור - וכלל לא דיברנו על הפעולות שמנהלים בחו"ל - הוא ענין הרבה יותר מורכב ומסובך מאשר איש מאתנו שהחל למפל בכך תאר לעצמו. אם חושבים על הפרובלימות השונות, מהדאגה שיהיו בירוסליים מים באותה תקופה בה יבקרו אלפי איש בכל יום בתערוכה, עד לתטבעת מטבע מיוחד, עד לארגון החגיגות בלימה בירת פרו, עד לכל הבעיות הכרוכות בטיפול בתיירים - הרי שמגיעים למסקנה שיש אלפי עניינים שאריך לדאוג להם. ברור שיהיו לנו גם כשלונות, נקווה רק שלא יבחינו בהם. אי-אפשר להעביר מבצע כזה בלי כשלונות.

כמה מחברי הוועדה עוררו את הבעיה של פיזור החגיגות בכל רחבי הארץ ובמטח כל השנה. התערוכה תיפתח בחודש יוני, אנו שמים דגש על החגיגות בדליה. בחג הסוכות מרכזים מפעל סביב ים כינרת. הכוונה להביא אנשים מכל הכפרים לאותה מקומות שיש להם מסורת בענין חגיגות חג הביכורים, וכל לישובים אחרים - שיש להם מסורת בענין חג האסיף. זה מאפשר פיזור רחב של כל החגיגות. אנו מפתחים את האירועים הצבאיים ליום חיל השריון, יום הצנחנים, יום חיל האויר ויום חיל היבשה שהתקיים בעכו, חיפה ואילת, יום ח"ן, יום גדנ"ע ויום נח"ל. הכנסים הללו יתקיימו במטח שטה חדשים בכל רחבי הארץ, מאילת ועד צפת, כדי לתת לכל תושב אפשרות להשתתף בהם. כדי לתת אפשרות לכל אחד מהתיירים להשתתף

המטן דברי מר קולק.

כמבצעי צה"ל הוסכח בינינו לבין צה"ל שאנו נשלח את ההפרט כדי לארגן את ימי החילוח הטונים בצורה ש איש מהחוץ יוכל לקחת חלק בהם.

אנו מנצלים חגים דתיים - פתיחת המרכז הדתי וכדומה. יש שורה של תערוכות טיש מחשבה לנצלן. בעין-הוד עורכים חגיגה מדי שנה בשנה. נרחיב אותה ונתן להם הקצבה כדי לארגן את החגיגה בצורה יותר מפוארת. איננו שמים דגש דוקא על פסח ויום העצמאות, אלא גם על יתר תקופות השנה.

לשאלת הבטחון אין לי תשובה. ישבנו על מדוכה זו ואנו נמצאים במגע עם שלטונות צה"ל בנוגע לדאגה מתאימה להר-ציון בקשר לעליה לרגל וכדומה.

אנו חושבים על איכסון בבתי פרטיים בשתי צורות: האחת זו שדיבר עליה חבר-הכנסת הרצפלד, והשניה - זו שהזכיר כאן חבר-הכנסת ספיר. בזמן הכינוס של אנשי המגבית המאוחדת בירושלים, יבואו לבירה כאלף איש מארצות-הברית, נוסף לזרם החיירים הרגיל. חשבנו לגייס בתקופה זו 400 - 300 חדרים אצל אנשי פרטיים המוכנים לאכסן ציונים מארצות-הברית. חשבנו שהאנשים ישלמו בעבור זה, ואת הכסף נועיד למטרה מסוימת. זה גיוס חדרים בהתנדבות, והטארנו זאת לשלב יותר מאוחר. לעת-עתה התרכזנו בחיפוש אחר חדרים חמורת תשלום. במרכזים ובסביבותיהם יש לנו 3,500 חדרים, והם מבוררים לפי הטיב. פנינו לאגף הכנסות של האוצר בבקשה לשחרר את ההכנסה הזו ממס הכנסה. ההודעה בנדון הייתה מוקדמת. אנו עדיין מנהלים אתם מטא ומתן.

בימים הראשונים אנו נקבל את חמורת דמי הסכירות מהחיירים בעצמנו, היינו - גם חברת החיירות וגם מוכנות הנסיעות - ונשלח זאת לבעלי הדירות. באופן כזה החייר ידע את המחיר, במקרה והוא ירצה לשהות בחדר עוד מספר ימים. זוהי הסיבה מדוע לא הלכנו לקראת מתן ארוחות בבתי פרטיים. בכל רחוב יש ועדה ציבורית של שתי נשות ויצ"ו או ארגון נשים אחר, והן מבקרות בבתי ומחנכות את עקרות הבית לקראת התפקיד. את החדרים בדקו נשות ארגוני הנשים בהתנדבות. שיתפנו חוג רחב של נשים בהכנות לקראת חג העסור.

משרד מס הכנסה נוטה לשחרר את דמי הסכירות ממס, אבל רוצה שיצהירו על כך, כי לפי החוק צריך להצהיר על כל הכנסה. דאגנו שחלק מהכנסה, 11% - יימסרו לבעל-הבעיה. ישבנו עם ארגון בעלי-הבתי ועם ארגון החיירים ובחנו את הבעיה.

פיקוח על המחירים - כאן יש בעיות מסובכות, הבעיה הקשה ביותר היא בעיית המחירים במוניות. אנו לוחצים על שר החבורה בנדון. בחיפה יש 600 טכומטרים ואפשר להביא ארצה מכשירים נוספים. בין בעלי המוניות יש רבים המוכנים לקבל זאת.

הממשלה קבעה ועדה, שלא פעלה עד כה, המורכבת משר: המסחר והתעשייה, שר החבורה ושר המטרה, אני מקווה שועדה זו תחל בפעולתה עוד בשבוע זה.

אנו עושים פעולות שונות כדי לחנך את האזרחים לאדיבות וחיון. אנו מוציאים סרטונים קצרים, עורכים תסכיתים ב"קול ישראל". אנו עובדים בשיתוף פעולה עם רשת החינוך כדי לחנך את הילדים.

תערוכה חקלאית - קיימת בארץ תופעה של ריבוי בנינים ושיחים לתערוכות. יש לנו "בנינו האומה", השמח בבית-דגון, ועתה עיריות חיפה ותל-אביב מקימות שטחים לתערוכה. אינני יודע אם כל המקומות הללו יהיו מנוצלים. היו הכנות לתערוכה חקלאית גדולה שתתרחש על שטח של 30 דונם בחוף, וכן תערוכה בפנים. החקלאים ביקשו שהתערוכה תהיה בבית-דגון וחתקיים באותה זמן בו תהיה התערוכה הגדולה בירושלים. לזה התנגדנו, כי לדעתנו לא היה טעם לקיים תערוכה חקלאית בלי פרי הדרך. לכן הוחלט לערוך את התערוכה באביב של 1959, בסביבות חג הפסח. כן רוצים לערוך כנס חקלאי באותה תקופה. המחשבה היא כי במקום לצופף את

את המאורע הזה לקיץ 1958, בו יהיו לנו אירועים רבים, מוטב לדחות זאת לאביב 1959. קיימנו פגישה עם שר החקלאות בה השתתפו כל הגורמים, כולל הפרדסנים, והסכום היה לקיים כינוס חקלאי ותערוכה באביב 1959, חודש לפני חג הפסח, בבית-דגון. אני סבור שלא יהיה זה מוצדק לדבר על הזנחה בשטח החקלאות. לא שמענו כל טענות לגבי הטיבות שנתקבל בענין התערוכה החקלאית ומועדה.

המועצה הציבורית : אנו מזמן לזמן מדווחים למועצה על פרובלימות מסוימות ושומעים את דעתה. במועצה מיוצגים כל החוגים ואנו מתחשבים בדעתה ובמה שנאמר בה. יש בה נציגים של משרדי ממשלה, התאחדות בעלי התעשייה, הערים הגדולות, ההסתדרות, סוכנויות הנסיעות, ארגוני הנשים. כל מי שיש לו נגיעה לענין - הוזמן. המועצה מונה 60 חבר, ובדרך כלל משתתפים בישיבות 55 - 50 חבר. אנו מציגים למועצה טאלות. בישיבה האחרונה הבאנו לפנינו את התקציב; בישיבה אחרת - את תוכן התערוכה.

קיימת ועדה מצומצמת עמה אנו נפגשים לפעמים פעם בשבוע ולפעמים פעם בשבועיים לפניה אנו מביאים בעיקר פרובלימות ציבוריות. בישיבה האחרונה דנו בפרובלימה מסוימת לעליה לרגל לירושלים. הייתה לפנינו בעיה שניה - כיצד להרחיב את שמחת ההמונים בערב חג העצמאות בערים הגדולות.

יו"ר- הוועדה הוא מר וייסגל ואף אחד מחבריה איננו מייצג מפלגה. הזמנו כאן את האנשים באופן אישי. משתתפים בוועדה זו ה"ה אבן זהר, שמיר, קורץ, ד"ר אבניאל, זיו-אב, אייב הרמן וחברת-הכנסת אידלסון.

קיימת הנהלה מעשית עם מנהלי מחלקות. מר עפרי מנהל שתי מחלקות: הגזברות ומחלקת המסחר. את המנהל הכללי קיבלנו בהשאלה מהצבא והוא אל"מ. מר דה-סליט ממונה על עניני חוץ. מר לנדור מלשכת העתונות אחראי על עניני דומים אצלנו. כך עובד אצלנו מר פרופס.

קיימת ועדה מצומצמת ביותר המטגיה על הענינים הכספיים ובה משתתפים החשב הכללי ד"ר נאמן ומר המאירי ממשרד מבקר המדינה.

בסך-הכל יש לנו 35 עובדים, מהם 8 - 9 שנלקחו ממשרדי ממשלה אחרים. בחודש מרץ יגדל המספר עד 40, ובחודש יוני נחזור למספר של 20 עובד. בחודש ספטמבר נוכל להסתפק ב- 10 עובדים עד לסוף שנת העשור. בזמן התערוכה יגיע מספר העובדים בה למאות. אינני יודע מה מספר העובדים בה כיום.

חברת התערוכה אורגנה על-ידי עיריית ירושלים. מתכנניה הפסד של רבע מיליון ל"י, וסכום זה מופיע כהקצבה בטביל התערוכה בתקציב של השנה הבאה.

יש ארגון גם בחו"ל, ובעיקר מסתמכים על השגרירויות, הקונסוליות והתנועה הציונית. לא הקימונו שום משרד בחו"ל, ובכל מקור בו יש משרד לחברת התיירות הוא משתף פעולה. המקור היחידי בו הקימונו משרד עם 3 עובדים הוא ניו-יורק.

נוסף לזה אנו מעסיקים אנשים פה ושם לעניני שנת העשור עבור כתיבת מאמרים, עריכת חוברות וכדומה.

בעולח הגדול הקימונו ועדים כדי לתת לפעולה אופי ציבורי. בארצות-הברית הוקם ועד ציבורי עם שמות של אנשים שלא היו קשורים דוקא עם ישראל. הוא מורכב מרוב הסופרים החשובים, בעל פרס נובל, אנטי פוליטיקה ותעשייה. הו"ר הוא הסנטור ליהמן. היו קשיים בהרכבת ועד כזה, כי התנועה הציונית התנגדה לכך בחטבה שזה ענינה הבלעדי.

אשר לענינים בפניה הארץ - יש פרובלימות רבות, ואינני יודע אם לגבי כולן תימצא הדרך הנכונה. אחת הדרכים היא הנסיון לשחף בפעולה אנשים מכל הגוונים בארץ ולאזן דוקא לעשות זאת על טהרת ההרכב הממשלתי הנוכחי. יחד עם זאת, קיימות בעיות, ודוגמה לכך ענין התערוכה. חקלאות קיימת בכל ארץ, מה שאין כן לגבי צורת הקינוץ.

קבוץ זו יצירה ישראלית וברור שצריך להדגישה באופן מיוחד. הוא הדין לגבי קואופרציה שהיא אפקית לארץ. יש מדור בתערוכה שמראה צורות חיות בארץ. כאן תמיד יהיו אנשים שלא יהיו שבעי-רצון. במידה ויכולנו לחשב על כך הטחלנו שלא להיכנס לעניני פוליטיקה.

כיצד להראות בתערוכה את היחסים בין יהדות העולה לבין ישראל, את השותפות של יהדות העולם בהקמת המדינה והכוונות שיהדות זו נותנת לנו? מסביב לשאלה זו היה ויכוח ממושך ונוקב, ואינני יודע אם נמצא לכך הפתרון. יש גם מדור "ימי לוחמים" - והכוונה לטוות לכך צורה שכולם ייזכרו ויגיעו לכלל בימיו מתאים בלוח האירועים.

בכל מקום תיערך חגיגה, וברוב המקומות מסביב לטבוע של אום העצמאות. הדבר נעשה בשיתוף עם מינהל ההסברה. הל אמפיחיארון בארץ יהיה מנוצל למטרה זו.

אינני יודע את פרטי הענין בקשר למכירת תוצרת הארץ על-ידי סוחרים במטבע חוץ. במידה והדברים נהירים לי הרי המצב הוא כזה. היינו מעונינים - וקבלנו את הסכמת האוצר לכך - שמספר רב כמל האפשר של סוחרים יהיו רשאים לקבל מטבע חוץ עבור סחורה, ועבור מכירות אלו תהיה הנחה בשעור של 15%. אנו רוצים להגדיל את ההנחה ל-25% - 20%. הרעיון הוא שהתיר לא ישלם מס קניה, והאוצר ישלם את ההפרש לסוחר. המחשבה היא להמשיך בנסיון שנעשה בלוד של מכירת סחורות רק בדולרים מבלי שיהיה עליהם מס ומס מותרות ולהגביל זאת למקומות שימכרו רק בצורה זאת. ארגון הסוחרים התנגד לכך. עד כמה שידוע לי נמצא לכך פתרון, ואני מוכן לברר את הפרטים ולמסור אותם כאן.

חבר-הכנסת דיין הציג שאלה בענין העדות. הדגש יהיה על העדות ועל מה שהן יכולות להעניק לנו. תהינה התחרויות של מקהלות ושל להקות ריקוד שונות.

בדרך-כלל נעשית פעולה רחבה בבתי-הספר. אגב, הארצות נורווגיה ושוודיה הכניסו את ענין ישראל לתכניות הלימודים בבתי-ספר לקראת שנת העשור לקיום מדינת ישראל. משרד החינוך ביקש הקצבה של 30 אלף לירות עבור הפעולות בבתי-הספר. הם ירצו לפנינו על התכניות שלהם בטבוע הבא.

יש דאגה לבעיית המיעוטים. אנו רוצים לארגן את החגיגות שלהם בחגים באופן יותר רחב. לדוגמה: חג האסיף של הבידואים בנגב בשיתוף ישובי הנגב.

אין לי הערכה של הוצאות הגופים האחרים. לא הכרחנו אף גוף להוסיף כספיה. אם נוציא סכום מסוים על ארגון חגיגות יום העצמאות בחיפה ונתן תמיכה מסוימת לארגון יום הים או לחג הביכוריה, הרי ודאי שעיריית חיפה גם היא תתרום את חלקה ותעשה את חשבונה.

שאלת השפות היא נכבדה, במיוחד לגבי התערוכה. הוחלט שהתערוכה תהיה על טהרת העברית, פרט לכותרות עיקריות. יחד עם זה, יהיה מדריך בטש שפות.

יש לנו טענות קשות למשרד הדתות, ואינני רוצה להיכנס לזה כאן. אם יש משרד שקשה לעבד עמו חכניות במשותף, הרי זה משרד הדתות.

תיירות עממית - מגדילית את מספר האכסניות ודואגים לעניני נוער. הסוכנות היהודית מביאה כשלושת אלפים בני נוער לארץ ודואגים לפגישה משותפת ביניהם לבין תנועת "הצופים", חברי הנח"ל וכדומה.

השקעות - עד עכשיו מצאנו שיטה אחת בחברת התיירות. לא שמענו הצעות אחרות.

אחת התכנית המוצלחות של חברת החלוקה היא
עידוד פגישות בערבית בין חיריית וישראלית. הרבה חיריית מגלית זאת,
ויש מזמר גדול של מתנדבית המוכנית לפתוח דלתוהיה בפני החיריית.

רעיונו של חבר-הכנסת סוזאניב הוא חדש, ואנו

נבחון אותו.

תמוה כבישים - מחדשים את המלחמה של מחלקת
עבודות ציבוריות. עושים משהו פעמי ביותר בענין הרחובות. אולי מצד
לני דואגים להפצת מפות חדישות וזולות, בהן מופיע כל רחוב.

ביקשנו מאת הקואופרטיבית לתחבורה דברית
שונית, וטר התחבורה הכין רשימה. ביקשנו נקיון באוטובוסים, נקיון
בחדרי הגירות בתחנות, צבע חדש ושילוט ברור גם באות לועזית.
הקואופרטיבית אמרו, שאם הם יקבלו הלואה של חצי מיליון ל"י יהיו
מוכנים לבצע כל זאת.

את ענין תאורת הניאון - נבחון.

אנו מתכננים מרכזים מיוחדים לתעשייה בעכו

ובמקומות אחרים.

"קול ישראל" משתף פעולה. הוחל שר בתכנית
"היות לפני עשר שנים". גם רוב העתונים הכניסו זאת. אנו עושים
את העבודה היסודית ושולחים להם תקציר.

אינני יודע אם אנשי התערוכה חשבו על איחור

מקומות לאכילה, נעביר להם את הבעיה.

קיימת ועדת הייעים הדואגת לבעיות תחבורה

המורכבת מבעלי נהיון וידיעה בשטח זה. אירפנו אליה גם אנשי אגף
ומשמרה.

אשר לטיפול באנשים בדרגית שונית - אנו עושים

זאת בחלק עם משרד החוץ, ובחלק מסוי עם יו"ר הכנסת, במידה ותהיינה
משלחות מתאימות.

(היעיבה ננעלה בשעה 13.45)